

[Ninn-Hansen.]

mig meget at vide, hvor reformivrigt socialdemokratiet i virkeligheden er.

Formanden: Jeg henstiller, at man samler sig om drøftelse af det lovforslag, der er til behandling.

Morten Lange: Jeg forstår, at man fra borgerlig side mindes de glade tider, da lovgivningen i Danmark var et spørgsmål om aftaler imellem socialdemokratiet og de borgerlige partier. Sådan er som bekendt situationen ikke i dag, og det er rimeligt og klart, at det bliver erkendt også ved behandlingen af dette lovforslag.

Det er naturligvis klart, at socialistisk folkeparti også ser med betydelig alvor på det at gennemføre et lovforslag, der er så udgiftkrævende som dette. Når vi gør det, har det to årsager. For det første at lovens sociale sigte er umiskendelig klart og af ganske afgørende betydning for en meget, meget stor del af den danske befolkning. For det andet at selve det, at vi påtager os denne udgift, vil nødvendiggøre en lang række andre reformer, som vi fra socialistisk folkepartis side vil sætte pris på at få gennemført, om ikke andet så for at skaffe midlerne til den.

Jeg anser det derfor for et sammenhængende og rimeligt standpunkt, vi tager, når vi har ment det rigtigt sammen med socialdemokratiet at fastholde dette lovforslag, som det er fremsat. Vi synes, det er et væsentligt fremskridt i Danmark, at det bliver vedtaget. Jeg håber, at de borgerlige partier vil være i stand til at erkende så meget, at deres indvendinger imod gennemførelsen i realiteten kun har været tekniske og henholdende. Jeg anser det for at være sådan, at med det, der er sagt i dag, må vi opfatte det sådan, at der er enighed om en reform af denne type. Vi beklager den borgerlige henholdenhed, men vi vil samtidig glæde os over, at resultatet af forhandlingerne ikke er blevet et sammenrodet forlig, som har svækket lovens vægt. Som den står nu, får vi naturligvis besvær med at administrere denne lov som så mange andre store reformer, men den har så klart et sigte, at det vil vise sig, at besværlighederne vil blive overvundet.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Når jeg tager ordet, er det kun for at svare på det, hr. Ninn-Hansen fremførte om funktionærlovens tilblivelse. Det er rigtigt, at socialdemokratiet og det radikale venstre var meget afvisende over for det funktionærlovsforslag, som de konservative kom med, og det var der særdeles gode grunde til. Det var nemlig ikke en funktionærbeskyttelseslovgivning. Den skulle ikke gælde for dem, der var så formåstelige at være organiserede og altså ville arbejde for bedre løn- og arbejdsvilkår, og den var i hele sin opbygning sådan, at det ville have betydet en forringelse af titusinder af funktionærers vilkår. Når vi fik en virkelig social beskyttelseslovgivning for funktionærerne her i landet, skyldtes det alene samarbejdet mellem socialdemokratiet og de radikale om en funktionærlov.

Statsministeren (J. O. Krag): Hr. Ninn-Hansen nævnedes de økonomiske indvendinger, der er rettet mod dette lovforslag, og ville mene, at dem havde regeringspartiet, regeringen og vel især jeg været helt uforstående over for. Nej, det er vi ikke. Vi er godt klar over, at dette er en økonomisk byrdefuld lovgivning. Vi er godt klar over, at der kan rejses økonomiske betænkeligheder. Jeg vil bare gøre den betragtning gældende, at sådan har det været, hver gang vi i dette ting har gennemført et stort socialt fremskridt, hver eneste gang. Jeg var ikke medlem af tinget i 1930'erne, da man gennemførte ferieloven. Men jeg tør nok sige, at der var adskillige, skal vi bruge den brede betegnelse: konservativt sindede sjæle her i landet, der var fulde af sorte bekymringer over den økonomiske trussel, der lagdes over danske erhvervsvirksomheder, når der nu kom en lov om betalt ferie til arbejderne og funktionærerne. Den gennemførtes alligevel, og landet består jo endnu; virksomhederne består endnu, og landets velstand er ikke blevet ringere.

Husker man folkepensionsdiskussionsårene, hvor mange af de nuværende medlemmer af tinget selv var med, vil man huske, at det var meget kraftige økonomiske advarsler, der blev givet, dengang på samme måde, som det gøres nu. Folkepensionen blev alligevel gennemført, og alligevel gik landet ikke fallit.